نگاه بیرون

رسانه‌های عرب و نشست نیویورک

مترجم: آزاده بابایی‌نژاد

القدس العربی

«اوباما» هم می‌رود، اما «اسد» ماندنی است

نشست جمعه‌شب وزیران خارجه ۱۷ کشور عضو شورای امنیت سازمان ملل متحد، در کنار نمایندگانی از اتحادیه عرب و اتحادیه اروپا در هتل پالاس منهتن نیویورک در حالی به کار خود پایان داد که همه اعضا از برگزاری انتخابات آزاد، شفاف و عادلانه منطبق با قانون اساسی و با نظارت سازمان ملل تا ۱۸ ماه آینده حمایت کامل کردند. این در حالی است که باراک اوباما از بشار اسد خواسته تا برای جلوگیری از ادامه روند جنگ فرسایشی در سوریه، شخصا از مسند حکومت کنار رود. حال آنکه تحلیلگران بر این باورند که اسد پنج سال در برابر فشارهای داخلی و خارجی ایستادگی نکرده که حال با یک اولتیماتوم رئیس‌جمهور آمریکا کنار برود، او در تمام این پنج سال رؤیای پیروزی بر مخالفانش را در سر داشته و صدور بیانه‌هایی از این دست نمی‌تواند او را از تداوم زمامداری‌اش منصرف کند. به‌ویژه در برهه کنونی که او از همراهی‌های ایران و روسیه نیز بهره‌مند شده است. بشار اسد نیک می‌داند که ادامه ریاست‌جمهوری‌اش در سوریه به چه اندازه برای تهران و مسکو اهمیت دارد و سقوط دولت مرکزی دمشق می‌تواند موازنه قدرت را در خاورمیانه برهم بزند. در واقع دمشق حیاط‌خلوت تهران و مسکو است. این برای چندمین‌بار است که جامعه جهانی با صدور بیانیه‌های مختلفی از برگزاری انتخابات آزاد در سوریه تا بازه زمانی مثلا ۱۸ ماه خبر می‌دهد، اما مثل دفعات گذشته این بیانه نیز ضمانت اجرائی پیدا نخواهد کرد. زیرا اسد خود را پشت ماسک داعش پنهان کرده و بیم آن می‌رود انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا که یک سال دیگر برگزار شود و اوباما مسند قدرتش را به شخص دیگری تحویل دهد، اما اسد همچنان برسر قدرت بماند.

الشرق الاوسط

شناساندن قدرت ایران هدفی شیرین‌تر از عسل

اگر برای مسکو، موفقیت در بحران داخلی سوریه، حملات گسترده به مواضع داعش و بازپس‌گیری برخی مناطق استراتژیک چشم‌گیر بود، پیروزی واقعی روسیه زمانی به دست آمد که آمریکا، ترکیه و متحدان عرب این کشور از جمله عربستان و قطر پذیرفتند ایران نیز باید بر سر میز مذاکره صلح سوریه بنشیند. اذعان این کشورها به نقش کلیدی و راهبردی ایران برای خاتمه‌دادن به پنج سال جنگ داخلی سوریه، از هر موفقیت دیگری برای مسکو ارزشمندتر بود و دامنه نفوذ ایران در میز مذاکره بحران دمشق تا جایی پیش رفت که به گفته جان کری قطع‌نامه جمعه‌شب نیویورک دقیقا همان خواسته‌ای است که ایران در سر دارد. زیرا بعد از گذشت ۱۸ ماه؛ یعنی کمک روزافزون به بقای سوریه در این مدت، به نظرتان ایران پیروز این گفت‌وگوها نیست؟ ترکیه، عربستان و قطر زمانی نه‌چندان دور تصور می‌کردند اگر سوریه را از مدار ایران خارج کنند، می‌توانند زمینه سرنگونی دولت بشار اسد را فراهم کنند و سپس به‌سادگی تروریست‌های داعش را شکست دهند، گذشت زمان به این کشورها نشان داد اوضاع آن‌طور که تصور می‌کنند پیش نمی‌رود و باید ایران را در حل این بحران مشارکت دهند.

الحیاة

تلاش برای حذف اسد

نشست اخیر نیویورک که با هدف بررسی راه‌های برون‌رفت سوریه از بحران داخلی برگزار شده بود، بار دیگر به همگان نشان داد بقای اسد در قدرت، حکایت از ضعف جامعه جهانی در مقابله با دولت اوست که با گذشت پنج سال از بحران داخلی هنوز نتوانسته برای این مشکل راهکاری سیاسی یا نظامی برگزیند. گرچه برای رسیدن به یک اقدام جامع مشترک باید همه کشورها را با خود همراه کند. متقاعدکردن ایران و روسیه شرط قدم اول است. آنچه نیروهای نظامی روسیه و نیروهای مستشاری ایران در سوریه را کنار یکدیگر حفظ کرده، هدف مشترک آنها یعنی پیروزی دمشق در مسیر رسیدن به صلح است تا این‌چنین بقای اسد در مسند قدرت را تضمین کند.

بریده اخبار

- سخنگوی وزارت خارجه: ترور سمیر قنطار جدیدترین نمونه تروریسم دولتی است/ ایرنا
- موافقت‌نامه انتقال محکومان به حبس بین ایران و کشورهای چین، پاکستان، قبرس، ترکمنستان با موافقت نمایندگان مجلس به صورت جداگانه به تصویب رسید/ ایسنا
- وزیر آموزش‌وپرورش در مورد ممنوع‌الخروجی یک معلم زن ایرانی در امارات: علت عدم هماهنگی میان فرودگاه امارات با پلیس امارات بود که رفع شده و بازداشتی در کار نبوده است/ ایسنا

کری در نامه‌ای به ظریف خبر داد

ویزای ۱۰ ساله برای دورزدن مانع سفر به آمریکا

ادامه از صفحه اول

کری در نامه خود تأکید کرده: «به محض آنکه به روز اجرائی‌شدن برسیم، ما تحریم‌های مربوطه را برخواهیم داشت». کری در پایان می‌نویسد: «خوشحال می‌شوم که در این خصوص باز هم صحبت و توضیحات بیشتری ارائه کنم».

طرح دشوارشدن راه ورود به آمریکا برای اتباع چهار کشور ایران، سوریه، عراق و سودان با امضای رئیس‌جمهوری آمریکا به قانون تبدیل شده است. این مصوبه پس از آنکه در سنا به تصویب رسید، برای امضا به کاخ سفید فرستاده شد. برخی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی نیز در همین راستا در تذکری جمعی به رئیس‌جمهوری اعتراض خود را ابراز کردند. نکته پرسش‌برانگیز در طرح یادشده آن است که در آن نامی از کشورهایی مانند پاکستان و عربستان که اتباعشان بیشترین ارتباط و دخالت را در حوادث تروریستی دو دهه اخیر از جمله حملات ۱۱ سپتامبر و حادثه اخیر «سن‌برناردینو» داشتند برده نشده و نام ایران که اتباعش هیچ‌گونه ارتباطی با این حوادث نداشته‌اند، در این فهرست دیده می‌شود.

کری در نامه‌اش به ظریف از «ویزاهای تجاری ۱۰ساله چندبارورود و برنامه‌هایی برای تسریع در صدور ویزاهای تجاری و اختیار توقف اجرای این قانون» سخن گفته است. اوباما پیش از آنکه این طرح در مجلس نمایندگان به تصویب برسد، در سخنرانی کاخ سفید گفت: «ما باید نظارت گسترده‌تری را درباره افرادی که بدون روادید وارد آمریکا می‌شوند اعمال کنیم تا بتوانیم متوجه شویم که آیا قبلا به مناطق جنگی سفر کرده‌اند یا خیر و ما با اعضای هر دو حزب دموکرات و جمهوری‌خواه در کنگره کار می‌کنیم تا دقیقا چنین کاری کنیم». وزارت امور خارجه آمریکا نیز فردای روز تصویب این طرح در مجلس نمایندگان، از این طرح حمایت کرده بود. این یکی از معدود مصادیقی است که دولت دموکرات اوباما و اکثریت جمهوری‌خواه کنگره با هم هم‌نظر هستند. جمهوری‌خواهان کنگره از هیچ تلاشی برای مخالفت با سیاست‌های اوباما فروگذار نکردند؛ چه سیاست‌های داخلی آمریکا و چه سیاست‌های خارجی آن که در رأس آن توافق هسته‌ای و تعامل با ایران قرار دارد. طرح ادعای نقض قطع‌نامه حقوق‌بشر با آزمایش موشک عماد و گذراندن قانون محدودکردن سفر بدون ویزا از همین دست تلاش‌هاست. این‌طور به نظر می‌رسد که دولت اوباما برای اینکه بتواند توازن را حفظ کند و تا جای ممکن سیاست‌های خود را پیش ببرد، از طرفی پای توافق هسته‌ای با ایران ایستاده است و از طرف دیگر مجبور است امتیازاتی به جمهوری‌خواهان بدهد.

وتولاین-آیتم

این محدودیت‌ها در قالب طرح بودجه به تصویب رسید. دلیل این امر این بوده است که براساس قوانین آمریکا، رئیس‌جمهوری حق وتو «لاین-آیتم» ندارد. این حق وتو نوع خاصی از وتو است که بر آن اساس رئیس دستگاه اجرائی این حق را پیدا می‌کند که با مفاد خاصی از یک طرح که به تصویب مجلس قانون‌گذاری رسیده باشد مخالفت کند بدون آنکه با همه مفاد آن طرح مخالف باشد. بیشتر فرمانداران ایالات مختلف آمریکا تحت قوانینی از این حق وتو برخوردار هستند. نیکسون، فورد، ریگان، بوش و کلینتون ازجمله رؤسای‌جمهوری بودند که معتقد بودند رئیس‌جمهور آمریکا باید این حق را تمام‌وکمال داشته باشد اما درحال‌حاضر

عکس: AP

رئیس‌جمهور آمریکا فقط به صورت محدود و آن‌هم درباره قوانین مصوب مجلس نمایندگان و مجلس سنا از این حق برخوردار است. رؤسای‌جمهور ایالات متحده بارها به این مسئله اشاره کرده‌اند. رونالد ریگان در خطابه خود به کنگره در سال ۱۹۸۶ گفت: «من از شما می‌خواهم که حقی را که ۴۳ فرماندار این کشور دارند من نیز داشته باشم. امسال به من این حق وتو را بدهید». بیل کلینتون چنین درخواستی را در سال ۱۹۹۵ تکرار کرد. کنگره آمریکا نیز در تلاشی در سال ۱۹۹۶ سعی کرد با تصویب قانونی، این حق را به رئیس‌جمهور بدهد اما این قانون دوسال بعد توسط دادگاه عالی آمریکا مغایر قانون اساسی شناخته شده و با رأیی شش به سه لغو شد. از آنجایی که این قانون به رئیس‌جمهور این اجازه را می‌دهد که با بندهای خاصی از یک طرح مخالفت کرده و مابقی آن را تأیید کند، این‌طور به نظر می‌رسد که نمایندگان مجلس و سناتورها نیز راغب به تصویب چنین قانونی نباشند. به‌همین‌دلیل این مصوبه کنگره نیز به‌عنوان بندی از مفاد طرح بودجه روی میز اوباما رفت. از آنجایی که وتو کردن این طرح منجر به وتوشدن کل طرح بودجه و به‌تبع آن ایجادشدن مشکلات مالی برای دولت آمریکا می‌شد و از طرفی نیز نمی‌توانست فقط یک بند را وتو کند، اوباما کل طرح را پذیرفت و این طرح با همه مفادش تبدیل به قانون شد.

واکنش ظریف به این مصوبه

وزیر امور خارجه ایران در گفت‌وگو با پایگاه خبری المانیتور با اشاره به قانون محدودیت صدور روادید در سفر به ایران گفت: «این موضوع یک پیام بسیار بد برای ایرانی‌ها به‌همراه دارد مبنی‌بر اینکه آمریکا روی سیاست خصمانه در قبال ایران تکیه کرده است». او درباره مصوبه جدید مجلس نمایندگان آمریکا برای محدودیت ورود افرادی که پیش از این به ایران، سوریه، عراق و سودان سفر کرده‌اند، گفت: «متأسفانه ما در حال دریافت پیام‌های مختلفی از واشنگتن هستیم که اغلب نیز منفی هستند. یکی از آنها مصوبه جدید مبنی‌بر قانون محدودیت لغو روادید است. ما اکنون منتظریم ببینیم دولت آمریکا چگونه می‌خواهد خود را با تعهداتش طبق برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) تطبیق دهد». تاریخ انتشار این گفت‌وگو در پایگاه المانیتور نشان می‌دهد که این گفت‌وگو پیش از تصویب مصوبه در مجلس سنا و امضای اوباما و بعد از تصویب آن در مجلس نمایندگان انجام شده است.

تذکر جمعی نمایندگان به رئیس‌جمهور

مصوبه اخیر سنای آمریکا و امضای اوباما پای این مصوبه، روز گذشته واکنش‌هایی را در مجلس به‌همراه داشت. سلیمی، نماینده محلات، در بین دستور کار جلسه دیروز با اخطاری اعتراض خود را نشان داد. در ادامه، محمدرضا باهنر، نایب‌رئیس مجلس که اداره جلسه را برعهده داشت، با واردانستن این اخطار گفت: «این بحث مهم است؛ چراکه این‌گونه رفتارها دیوار بی‌اعتمادی را بلندتر می‌کند و نشان می‌دهد که آمریکایی‌ها همچنان قابل‌اعتماد نیستند و ما نیز از مقامات و دستگاه دیپلماسی کشور می‌خواهیم در مقابل این رفتار خصمانه آمریکا اقدامات لازم را انجام دهند». چندنفر از نمایندگان هم پس از این اخطار برای لحظاتی شعار مرگ بر آمریکا سر دادند. مهدی کوچک‌زاده هم در ادامه جلسه علنی تذکری شفاهی داد. همچنین در پایان جلسه دیروز، تذکر کتبی مصطفی کارخانه‌ای، نماینده همدان، خطاب به رئیس‌جمهور که به امضای ۱۰۱ نماینده دیگر نیز رسیده بود، قرائت شد. در این تذکر، خطاب به روحانی آمده بود: «محدودیت مطرح‌شده در مصوبه مجلس نمایندگان آمریکا مبنی‌بر تحریم اشخاصی که از پنج‌سال گذشته به ایران سفر کردند و یا سفر خواهند کرد، نقض صریح برجام است که اقدام قاطع دولت ایران را در اجرای ماده ۳ قانون اقدام متقابل و متناسب جمهوری اسلامی ایران در اجرای برجام می‌طلبد در غیر این صورت ملت ایران شاهد نقض مکرر برجام از سوی شیطان بزرگ خواهد بود که این موضوع مغایر منافع ملی و ملت ایران است».

اثرات منفی این قانون برای ایرانیان

براساس این قانون، آن دسته از اتباع ۳۸ کشور که پیش از سفر به آمریکا سابقه سفر به سوریه، عراق، ایران و سودان را در گذرنامه خود دارند، نمی‌توانند بدون ویزا وارد خاک آمریکا شوند. هر یک از این ۳۸ کشور پیش از این با تصویب توافق‌نامه‌های دوجانبه، سفر اتباعشان به آمریکا و برعکس را بدون روادید مجاز دانسته بودند. اصلی‌ترین قربانی این طرح، ایرانیانی هستند که از تابعیت دوگانه هر یک از این ۳۸ کشور برخوردارند. دیگر اثر منفی این طرح - گذشته از هزینه زمانی و مالی اخذ ویزای آمریکا وجود دارد و ایرانیانی که مشمول این قانون می‌شوند باید آن را بپردازند - تأثیر منفی بر سفرهای گردشگری و کاری شهروندان این ۳۸ کشور (اروپا، ژاپن، استرالیا و...) به ایران خواهد بود که اکنون چنین سفرهایی را با یک مانع روبه‌رو می‌کند. این شهروندان با سفر به ایران خود را از سفر بی‌دردسر به آمریکا محروم می‌کنند. این موضوع همچنین می‌تواند بازرگانان را از سفر به ایران منصرف کند و هم‌زمان به صنعت گردشگری ایران ضربه بزند و احتمالا بر بهترشدن روابط تجاری و اقتصادی به‌ویژه میان ایران با اروپا و ژاپن هم سایه می‌افکند. «لس‌آنجلس‌تایمز» چندی پیش در گزارشی نوشت اگرچه این محدودیت‌های جدید به این منظور طراحی شده است که پنج‌هزار اروپایی عضو داعش از آمریکا دور نگه داشته شوند، برخی نگران این مسئله هستند که این قانون همچنین می‌تواند مشکلاتی را برای شهروندان بی‌گناهی مانند مهاجران ایرانی و عراقی ایجاد کند که در اروپا سکونت دارند و اخیرا به سرزمین خود سفر کرده‌اند.

روزنه

دیدار روحانی و رئیس مجلس سنای فرانسه

● **ایسنا:** رئیس‌جمهوری با تأکید بر ضرورت بهره‌گیری از توانمندی‌ها و امکانات گسترده تهران- پاریس برای توسعه همکاری‌های مشترک، گفت: ایران و فرانسه در بسیاری از عرصه‌ها دارای اهداف مشترکی هستند و این اراده سیاسی در دو طرف وجود دارد که از فرصت‌های موجود به نفع دو ملت استفاده کنیم. حسن روحانی در دیدار رئیس مجلس سنای فرانسه، گفت: ایران و فرانسه باید از فضای پساتحریم و پسابرجام برای گسترش روابط و همکاری‌ها در همه عرصه‌های مورد علاقه، بیش‌ازپیش استفاده کنند. روحانی با تأکید بر اینکه جمهوری اسلامی ایران در صورت پایبندی طرف مقابل به تعهداتش، به تمامی تعهدات خود در برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) پایبند است و به آن عمل خواهد کرد، گفت: برجام ثابت کرد مسائل مهم بین‌المللی، با منطق و مذاکره حل‌وفصل می‌شود و این می‌تواند الگویی برای حل‌وفصل سایر مسائل بین‌المللی از طریق گفت‌وگو باشد. روحانی در بخش دیگری از سخنان خود ضمن تسلیت حادثه اخیر تروریستی در فرانسه به دولت و ملت این کشور، گفت: «این حادثه و سایر حوادث تروریستی اخیر نشان داد تروریسم تهدید و خطری بزرگ برای همه کشورها و ملت‌هاست».

«ژرار لارشه» نیز ضمن ابراز خرسندی از دیدار با رئیس‌جمهوری و تقدیر از پیام همدردی رئیس‌جمهوری و ملت ایران با مردم فرانسه درباره حوادث تروریستی اخیر این کشور، گفت: دولت و مجلس فرانسه اهمیت زیادی برای سفر رئیس‌جمهوری ایران به پاریس قائل هستند و امیدواریم این سفر در آینده‌ای نزدیک انجام گیرد. رئیس مجلس سنای فرانسه، توسعه روابط اقتصادی تهران- پاریس را ضروری خواند و گفت: دستاوردها و گزارش‌های سفر فعالان اقتصادی فرانسه به ایران نشان می‌دهد زمینه‌های گسترده و خوبی برای همکاری نمایندگان اقتصادی دو کشور با یکدیگر وجود دارد که باید به خوبی از آنها استفاده کنیم و امیدوارم در سفر رئیس‌جمهور و مقامات ایران به پاریس، توافق‌های خوبی میان دو کشور در راستای توسعه همکاری‌ها و مناسبات انجام شود.

ادامه از صفحه ۶

موانع مشق سیاسی زنان

البته من قبول دارم که باید زنان از اقلیت خارج شوند و برای بسیاری از فعالیت دانشجویی این عجیب جلوه نکند که زنانی هم در این حوزه مشغول هستند. اما به نظر من زنان هنوز در اکثر حوزه‌های فعالیت دانشجویی، پراهمیت شمرده نمی‌شوند. در خیلی از انجمن‌ها به عنوان نماد از زن‌بودن افراد استفاده می‌شود، به این ترتیب که حتما یک دانشجوی دختر در فهرست داشته باشیم تا به ما رأی بدهند. یعنی مشکل اساسی از دو طرف است. از سمتی فعالان دانشجویی که اکثرا مردان هستند و نگاه ابزاری به فعالان دانشجویی دختر دارند و به همین خاطر اگر می‌خواهیم کسی را جذب کنیم، باید یاد بگیریم که دختران دانشجو هرچه بیشتر مشارکت داده شوند. در انجمن‌های اسلامی کمیته‌های زنان تشکیل شود. کانون‌های مطالعات زنان در دانشگاه فعال شوند و بتوانند بدنه دانشگاه را فعال کنند و به همکلاسی‌های مرد خود این آگاهی را بدهند که زن‌بودن به معنای جنس‌دوم‌بودن نیست. از طرفی دیگر از سمت مسئولان هم فشار بیشتری بر دختران هست. فعالان دختر با هزینه‌های بیشتری روبه‌رو می‌شوند. به خاطر نگاه تبعیض‌آمیزی که به صورت ساختاری وجود داشته، اگر دختران شناخته شوند و به عنوان راهنماهای انجمن‌ها یا فعالان دانشجویی باشند، با فشار مضاعفی روبه‌رو می‌شوند. برای همین به‌شدت باید حمایت‌های زیادی از دختران داشت، باید فشار بر مسئولان را در صورت برخورد با دختران هرچه بیشتر کرد تا بفهمند که نمی‌توانند این منوال را ادامه دهند.

ایجاد کمیته زنان در تشکل‌ها بیشتر کمک می‌کند یا افزایش تعداد دخترها در شورای مرکزی؟

خانعلیزاده: کمیته زنان. اول باید به این سؤال جواب داده باشیم که به دنبال افزایش فعالیت زنان هستیم، فارغ از اینکه صلاحیت و توانایی خاصی دارند یا نه یا به دنبال افزایش فعالیت زنانی که مطالبه‌گر حقوق زنان هستند یا می‌خواهیم دختران تواناتر و قوی که توانایی فکری و مطالعاتی و قدرت مدیریت و تصمیم‌گیری بالایی دارند، وارد تشکل‌ها شوند. حتی اگر مطالبه‌گر حقوق زن نیستند. به نظرم سه گزینه مطرح است که همین سه گزینه برای افزایش کمی فعالان زن در عرصه سیاسی کشور هم مطرح است.

معصوم‌شاهی: به نظر من هم کمیته زنان مهم‌تر است، چون رابطه مستقیم با افزایش دختران در شورای مرکزی تشکل دارد. اگر این کمیته نباشد ساختار موجود با همین شرایط به کار خود ادامه می‌دهد و هیچ دختری این جسارت را پیدا نمی‌کند که نامزد شود و سطح فعالیت خود را بالا ببرد اما اگر کمیته زنان باشد، روی مسئله آگاهی و اعتمادبه‌نفس آنها کار شده است و این یعنی به هدف افزایش تعداد دخترها در شورای مرکزی هم خواهیم رسید.

بیرانوند: وجود یک کمیته زنان بدون شک می‌تواند تأثیرگذار باشد و باید به این موضوع هم دقت کرد که در جامعه‌ای که شکاف جنسیتی بزرگی دارد فعالیت‌های مختص به زنان تأثیر بسیار دارد و وجودش ضروری است. در این زمینه اقدامات زیربنایی لازم است و محدود به صرف فعالیت‌های سیاسی نیست. بالابردن تعداد اعضای شورای مرکزی تشکل‌ها نیاز به فعالیت‌هایی دارد که بتواند موانع برای فعالیت زنان را بردارد وگرنه صرف بالابردن تعداد زنان در شورای مرکزی برای یک مدت جوابگو نخواهد بود، اما کارکرد مثبت دارد.

این ایده شما شبیه این است که اعتقاد داشته باشیم اگر زنان از مسیر کار حزبی وارد سیاست شوند، موفق‌تر خواهند بود و مسئولیت‌های بیشتری خواهند گرفت؟

معصوم‌شاهی: مثل این است که بگوییم اگر زنان در حزب فعالیت کنند جسارت کاندیداشدن برای حضور در مجلس را هم پیدا می‌کنند.

بیرانوند: منظورم من از این حرف طی‌شدن فرایندی است که منجر به یادگیری بازی‌های سیاسی و کنارگذاشتن یکسری محدودیت‌هایی شود که برای زنان وجود دارد.

از حرف‌های خانم خانعلیزاده این سؤال به ذهنم می‌رسد که منظور شما از افزایش حضور زنان در تشکل‌های دانشجویی افزایش تعداد آنها در تشکل‌هاست یا ورود زنانی به تشکل که بعدها بتوانند وارد فعالیت‌های سیاسی بشوند؟

خانعلیزاده: به نظرم ورود زنانی که توانمندتر باشند، اهمیت بیشتری دارد. در سطح بالاتر و فضای سیاسی هم همین‌طور است. به نظر من بیش از آنکه تعداد زنان در مجلس مهم باشد ورود زنانی به مجلس که با مطالبات جامعه مدنی زنان همسو هستند، دارای اهمیت است.

معصوم‌شاهی: تا حدودی موافقم. به نظرم رشد آگاهی زنان عضو تشکل‌ها مهم‌تر است. چون بعدها ممکن است آنها فعالیت خاصی از لحاظ سیاسی نداشته باشند، اما همین‌قدر که آگاه‌تر و مطلع‌تر نسبت به حقوق خود باشند کافی است. همین که الان ۳۰ درصد زنان آماده فعالیت برای حضور در مجلس نداریم، این است که همیشه هدفمان افزایش تعداد زنان بوده، اما اگر هدف رشد آگاهی زنان باشد، به نتیجه بهتری خواهیم رسید.

بیرانوند: هر فعالیتی که منجر شود زنان وارد فعالیت سیاسی شوند، مدنظر است. با توجه به اینکه دانشگاه کوچک‌شده‌ای از جامعه واقعی ماست که حتی محدودیت‌های کمتری برای زنان دارد، آماده‌کردن چنین زمینه‌هایی باعث حضور بیشتر زنان در عرصه دوم می‌شود.